

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 9. 10. & 11. lib. 2. Regum, in quibus describitur Misericordia Davidis & liberalitas erga Miphiboseth, cui omnia Bona Patris redidit, jubens illum esse suum commensalem. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

eruditissimo Jurisconsulto; illum nempe dicere solitum: Nos germani prudenter, sed perniciosè fatui sumus, qui filios nostros in Regionibus exteras amandamus ingenti sumptu, & sæpè cum jactura pudicitia, sæpè etiam vitæ, ut diversarum Nationum Idiomatica condiscant. Qui inde, ubi redierint, linguam patriam & vernaculam ignorant, cum Deo loqui, & se intelligere nesciunt. Sollicitâ indagine quæsierat olim sapientiam Ecclesiasticus c. 51. testatus de se: *cum adhuc junior essem, quæsiui sapientiam? sed ubi tandem invenit eam? an cum Philosophis in rerum naturalium cognitione? an cum Astrologis in speculatione Syderum? aut cum Cosmographis in lustratis Provinciis & urbibus? absit, ut responsum isthoc ab illo expectemus, qui proprio motu inquit: & in agnitione, interprete Jansenio, in cognitione mei inveni eam.* Tu quoque Christiane Lector haud dubiò eam reperiēs, si cum Davide meditabundus dixeris: *quis ego sum Domine? hac porrò sapientiâ instructus gloriose pugnabis cum eo contra Philistym, contra omnia videlicet corruptæ naturæ vitia, quæ nos miseros Adami filios impugnant. Humiliabis inordinatos appetitus, & auferes cum Davide frenum Tributi c. 8. sicque regnabis cum illo super omne Israël, obtenturus videlicet plenum in passiones tuas Dominium.*

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 9. 10. & 11. lib. 2. Regum, in quibus describitur Misericordia Davidis & liberalitas erga Miphiboseth, cui omnia Bona Patris reddidit, jubens illum esse suum commensalem. Violatio Legatorum Davidis, & inde sumpta Ultio.

Considera 1. **D**avidem non solum injurias omnes, sibi à Saule olim N. 269. illatas, gratiosè condonasse, sed etiam positivò amore in ejus posteros exarsisse, ut sic præluderet Mandato, à Messia quondam ferendo Matth. 5. *diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos.* Quæsiuit ergo cap. 9. v. 1. *putasne, est aliquis, qui remanserit de Domo Saul? ut faciam cum eo Misericordiam &c.* cumque adductus esset Miphiboseth, eidem v. 7. promisit: *restituam tibi omnes agros Saul patris tui, & comedes panem in mensa mea semper.* Davidem non minùs insigni commiserationis exemplò præcesserat Ægyptius Joseph, cui etiam non suffecerat, fratribus suis irrogatam sibi injuriam & offensam remisisse, sed teste

Aaa

S. Scri-

S. Scripturâ osculatus est omnes, iussitque eis apparari solemne convivium Genes. 43. Job vermibus, à quibus corrodebatur adeò amorosum & beneficum se exhibuit, ut eos locò parentum & fratrum charissimorum haberet: *putredini dixi Pater meus es tu, mater mea & soror mea vermibus*, cap. 17. Sicut lilium spinas se pungentes candore proprio illustrare, & condecorare non cessat, & sol nubibus sibi obstantibus lucem imperitari, eosque clariores reddere consuevit, sic homines Christianæ pietatis studiosi erga eos se gerunt, quos sibi injurios vel sensere quondam vel etiamnum sentiunt. *Altissimus charitatis gradus est, inimicos beneficiis ad amorem trahere.* ait S. Bonavent. de grad. Virt. cap. 1. Quin imò S. Bernardus lib. de Pass. Dom. asserit: *diligere inimicos magis est divinum, quam humanum.* Nam diligens inimicum, imitatur eum, qui teste Christo: solem suum oriri facit super bonos & malos, & pluit super Justos & injustos. Ah! quot flagitiis quotidie à nobis offenditur Deus, quot transgressionibus legis suæ dishonoratur? quot blasphemias impetitur, & tamen pluere nos cessat super injustos æque ac justos. *Estote ergo imitatores Dei sicut filii charissimi, & ambulate in dilectione*, exclamat Apostolus ad Ephes. 5. Antiquorum Gentilium sacrificuli aperiebant victimas Diis oblatas, & à se mactatas, ex intestinorum partium motu conjecturi, num cæsaræ victimæ Cælo forent acceptæ. O Christiane! si cupis actus tuos tanquam victimas reddere cælo gratos, unicum amoris motum erga inimicos tuos da sentiendum. Si enim in te tantummodo reperiat dilectionis motus erga eos, qui te diligunt, quam mercedem dilectionis tuæ habebis? dum & Ethnici hæc faciunt, teste Christo Matth. 5. ad obtinendum verò in corde tuo dilectionis motum erga inimicum, cogita frequentur, omnia mala, quæ ab illo pati cogeris, provenire ab ipso Deo in pœnam tuorum scelerum. Hoc erat unicum Davidi motivum, ut ad immanissimas concussiones, instar marpesæ rupis immobilis perduraret. Quare canit Psal. 38. *Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti.* Hoc erat unicum Jobi frenum, quò, ne iram contra Chaldæos aut Sabæos effunderet, se retinuit, dicens: *Dominus abstulit.* Sicut ergo Rei illi insanirent, qui ad supplicium educti licetoribus irascerentur, justitiæ vindicativæ ministris: ita stultescis Christiane, si vindictam intentas illi, qui in puniendis delictis tuis Deo servit ut instrumentum, vel ut Minister. Dic ergo cum tuo Salvatore: *calicem, quem dedit mihi Pater non bibam?* Joan. 18.

N. 270.

Considera 2. Horrendam vindictam, quam David vir cætero quin
mitif.

mitissimus, de Ammonitis sumpsit, Legatos suos tam turpiter & profuse tractantibus, ut eos rasis barbīs & præcis pudendum in morem vestibūs domum remitterent; nam teste S. Scripturā cap. 12. *Populum ejus adducens servavit, & circumegit super eos ferrata carpenta, divisitque cultris & traduxit in typo laterum &c.* Ex quo gravi supplicio discas, quā verissimum sit illud sapientiæ effatum; *per que quis peccat, per hoc & punitur c. 11.* Adeoque in mille frustra dissecti sunt, qui vestes ad summam Legatorum confusionem eis disseuerant. Haud secus Absolom iisdem crinibūs, quos superbiæ causā nutrierat, arbori connexus miserimè interiit. Sic Joab per insidias occisus est, qui per insidias antea occiderat Amasam. Sic Rex Agag sanguinarius audiit à Samuele 1. Reg. 14. *sicut fecit absque liberis mulieres gladius tuus, sic absque liberis erit inter mulieres mater tua.* Dixit, & arreptō ense meritas de eo sumpturus pœnas, *in frustra concidit eum.* Donastæ Hæretici, ut refert Baronius cum Sacrilegō ausu Eucharistiam è Templi Tabernaculo ablatam canibus objecissent, ab illis repentinā rabie incensis dilaniati sunt. Optimè igitur ipse Propheta regius Talionis pœnam in Ammonitas hinc statuens, Psal. 7. cantat: *lacum aperuit, & effodit eum, & incidit in foveam, quam fecit.* Ne verò tu quoque in talem incidas foveam Christiane Lector, noli peccandō eandem tibi aperire, adductis hujusque exemplis deterritus. Et quid magis foveam ad peccandum aperit, quàm occasiones peccandi vel quærere, vel ultrò oblatas non fugere? prout lapsu suō id probavit David, dum juxta effatum scripturæ c. 11. v. 2. *videns mulierem se lavantem, in ejus amorem turpiter exarsit, ex quo dein cecidit in adulterium, & crudelem innocentis Uriæ necem, planè in foveam profundissimam.*

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 11. 12. & 13. lib. 2. Regum, in quibus describitur Davidis Adulteri invitatio excusatio Uriæ, ejus mors. Correctio Davidis per Nathan. Violatio Thamaris ejusque repudiatio, cades Ammonis.

Considera I. **C**hristianam animam à rebelli carne instar innocentis N. 271. Uriæ ab adulterō Davide ad gulæ illecebras & corporis commoditates allectam, sacro præsertim quadragesimali tempore eidem respondere debere; *Dominus meus Joab (Christus videlicet) & servi*